Ασύμμετρη χώρα (Νίκος Γ. Ξυδάκης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 28 Αυγούστου, 2007

Ασύμμετρη απειλή... Ναι, ασύμμετρα είναι τα σπασμένα τηλεφωνήματα φίλων από τα Στύρα, από το Μαρμάρι, το Οίτυλο, τα Καλύβια, τα Λεχαινά, την Ασέα· ασύμμετρες είναι οι αλλαγμένες τους φωνές, οι σιωπές, η σταχτερή θλίψη που σκεπάζει τα απείραχτα θέρετρα, τις αμέριμνες λουτροπόλεις, τα νησιά, ασύμμετρη η στάχτη της Πελοποννήσου που σκεπάζει ολόκληρη τη χώρα, σιωπηλή, διαρκής ενοχή, διαρκής υπόμνηση.

Ασύμμετρη είναι η απώλεια του Κρόνιου Αλσους (και ο Επικούρειος Απόλλων στις Βάσσες μόλις σώθηκε, μόνος του). Καήκανε οι κερασιές της Αρκαδίας, πάνε οι καρυδιές, μουρμούριζε ξέπνοος ο Θοδωρής – μαζί με τους ανθρώπους θρηνούσε και την ψυχή του τόπου, κατακαμένη και κυνηγημένη.

Ασύμμετρη χώρα. Με ασύμμετρους ηγέτες, μοιραίους και άβουλους, με πανευρωπαϊκό ρεκόρ στα Πόρσε Καγιέν, πανευρωπαϊκό ρεκόρ στις ακάλυπτες χωματερές, με πανευρωπαϊκό ρεκόρ τώρα και στις πυρκαγιές και στους θανάτους από πυρκαγιά.

Ασύμμετρη Ελλάδα. Που κάνεις λαμπρούς Ολυμπιακούς, το 2004, με μια μονάχα πυρκαγιά απ’ τα πυροτεχνήματα του πάρτι, και λαμπαδιάζεις συγκλαδοκορμόριζη δύο μήνες ατέλειωτους προεκλογικούς, το μαρτυρικό καλοκαίρι 2007. Ιδια είσαι τότε και τώρα; Ιδια, άνιση, αντιφατική, μοιραία, ικανή για το άλμα, ικανή για την καταβύθιση.

Ασύμμετροι Ελληνες. Ράθυμοι καταφερτζήδες, κυνικοί ατομιστές, που εξυψώσατε την ατσιδοσύνη και κλείσατε το μάτι στη λαμογιά, που προσκυνήσατε την καταπάτηση και τη βαφτίσατε real estate, που ζηλέψατε τον μαυραγορίτη και τον φοροκλέφτη, που χρόνια τώρα τιμάτε με την ψήφο σας τον φαύλο και ανεχθήκατε υστερόβουλα τον ανάξιο. Μοιραίοι και άνισοι, που δεν στέρξατε να προσφέρετε ψίχουλο στο Κοινόν των Ελλήνων, μα τα ζητάτε όλα από το κράτος – πατερούλη και εκμαυλιστή.

Ασύμμετρε συνέλληνα, συμπολίτη, συνάνθρωπε, ας αφουγκραστούμε τώρα τη σιωπή της φρυγμένης γης. Νιώθουμε τη στάχτη της ξεκούρδιστης κοινωνίας, βλέπουμε στις οθόνες ανδρείκελα, κομμένες κεφαλές, διαρκείς υπομνήσεις της ενοχής, της δικής τους, και του δικού μας μικρού μερδικού.

Ας σκεφτούμε ποιοι είμαστε, εδώ που φτάσαμε. «Από το μαύρο σύγνεφο κι’ από τη μαύρη πίσσα», από την «άπειρη ερμιά» του σολωμικού Μεσολογγίου, εμείς οι άνισοι και μοιραίοι έχουμε να φτιάξουμε μια Πελοπόννησο, μια Εύβοια, μια Ρούμελη, μια χώρα, όχι ασύμμετρη πια, όχι απειλούμενη διαρκώς από τους φαύλους ηγέτες και τους φαύλους εμάς, αλλά αρμονική και απλή, σύμμετρη προς την ανάγκη, σύμμετρη στην επιθυμία. Σύμμετρη χώρα.

(Πηγή: "Καθημερινή" 28/8/2007)